

1., re - generáció

[Vuk Attila Ivanovic](#), 2010. augusztus 22., 22:11

Akit eljegyzett a *Jó* emléke

az vadul rohan a Tündérfához
ha eljön az ideje
életet örömmel áldoz
az ítélet kötele gyengéden símul nyakához
őt várja a menny éke
ki átkoz, csomót köt nyelvére
az ajándék napja, mit tündére fényhatáron át hoz;
hogy örökre sikerül élete legfontosabbja

- „Csoportkép tündérekkel” /Photographing Fairies/ angol „misztikus dráma”
előtti szerény tisztelgés (sztori: Steve Szilagyi, pr.: Mike Newell)

□□□

elektronikus tánczene

feloldódnék, egy nagy kiskanállal kevernének el
Isten univerzális kávéjában lennék egy csepp tej

□□□

úgy nőttünk

én nem tudom, mióta, de
úgy nővünk fel, mint a vadállatok
a véletlen nevel
és adódó jobb, rosszabb felnőtt-, vagy gyerekbarátok

mint szelíd vad, úgy nőttem fel
rég társam, mint tartott vad
anyám, mint bezárt vad
mint félős állat, régi barátom

vad élete, kit a vad nevelt
vak szerencse, ha magában emberre lelt
küzdelem érte, hogy óvja, táplálja a belső-embert

nem tudom, de volt, lesz
idő, hogy ez ember kiléphet
és lépteit értő, óvó szemek jól figyelik
minden rezdülését követve szeretik
alkalmas próbatermekbe vezetik
megfelelően kezelik sorsfordító pillanatait

□□□

- Orsi B. és [Ági Novák](#) kedvelik ezt.

-

I. Jajdenagyon köszönjük a nép nevében, Vukocska!
augusztus 19., 22:30 ·

2., vadan

[Vuk Attila Ivanovic](#), 2010. augusztus 22., 22:12

A Sárkányfarkas szárnyán

- a „Falu” c. film egy ’szála’ mentén -

ma rám osztaná szörnyű jelmezét a korlátolt falu
félített, félreértett korlátit őrizni
kis piroskákat rontani
piros vérüket ontani
a rendet a határtúli erdőben bontani
hogy e falun benn megnyugva vágyják a belső fegyelmet
rettenteni lelket, reccsenteni csendet

de túlvállalt rajtam egy társam
ki legvadabb ártatlanságában
láttam, hogy fér meg Ábel Káinban
sebet ejt keresett empátiában, legszelídebb rárótt kínjában
ösztön-jó a korlátok súlytotta, összeadta fogyatékok szörny-burkában

ő nincs hazugságban és még nincs igazságban
vele lépném át a határt
csak vele szemben ismerném meg az erőszakolt halált
a bűnt és ami mindent megbocsát
az öncsalás szörny gúnyát húz Rád, angyali Vad
helyettem vagy bennem jobbik felemben olykor a legszabadabb

- Dienes Attila figyelmének

□□□

Lecser- élni
/akár, mint a "Legyek ura" dzsungele/

kéne már találni igazi, bölcs felnötteket
magunk és az idősebbek helyett
végre, nem, de tényleg

□□□

Én –karusz

hiába, talán túl korán, túl közel röptem volna én is még a Naphoz, míg eléget
mutató sugarán hője magamhoz adódó túl fokú hőérzet
nem szoktam szelíden eleget ahhoz a falakhoz,
mik árnya rám még határsávot vet
hogyan elérjem, mi elért engem és örök otthont akkor hoz
ha türelme még addig leültet az alaphoz
és csapk'ó szárnyát csitítva, csak akkor repül,
ha ego - hiába szállni akár már jól tudó és vonzó - tollát lehulltó
s csak akkor szálló, ha röptülni megbölcösült izma nyitja, irányítja

□□□

'William - életpálya-modell'

[Vuk Attila Ivanovic](#), 2010. szeptember 1., 17:31

"Akárki"

ott lennék örökké
a *Fényi O.* teremben
hol jó ifjak szenv' játékán
tuningot kap a Szellem
míg bírja lelkem
erővel, aztán a *Jó* kap fel
rég barátok kezét fogva
Úrunk színén meghajolva

- a gödöllői Premontrei gimn. diákjainak előadása után

'William - életpálya-modell'

Felcseperedtél, *Rómeo* lettél
ha túlélted, megnőttél
borús, nemes, világ-nagy gondú ifjú *Hamlet* lettél
ha túlélted, megnősültél
a *Makrancos Hölgy*, Kit elvettél
szelídítet, Óhózzá szelídültél
házas *Otello* Vagy, ha megszedültél
ha túlélted, nehogy *III. Richard* rokona legyél
ha megérted, nehogy *Lear* legyél
ha *Lear* is lettél, megbölcösültél,
ha így-úgy, a 'William - életpálya-modell' mentén éltél

•

•
○
Domonkos N. köszönöm mindenki nevében
augusztus 31., 13:10 ·

□□□

ALAPÁLLÁS, Gyík a kövön
[Vuk Attila Ivanovic](#), 2010. szeptember 17., 17:37

Szellemi pályaudvar (ha ugyan nem végállomás - jelenleg)

ha van valami értelem a globalizálódási folyamatban - sz.tem van, akkor
Hollywood a mai "*Alexandria*";
azon felismerés igazságában, hogy a *mítosz*; amit az *isteni* ről tudhatunk,
a *kultusz* -> *kultúra* az ember válasza erre

□□

/korábról/ '09. 03. 14., ezüsthorizont – fényfoszlányok

KÖVETKEZTETÉS; ALKOTÓI 'HITVALLÁS'

FÁRADT LELKI SZEMEINKET
FORDÍTSUK A 'TÁVOL - NYUGAT'NAK
A KÖZELMÚLT BELI HOLLYWOODNAK
A "KOMMERSZ"NEK, "TÖMEG"NEK MONDOTTNAK
SEMMI NEM AD ANNYIT MA
NE HAGYD MAGAD BECSAPVA

□□

X - akták

.. érzed e az erőt ezeken a kezeken
mik átvezetnek mindezekén ..
.. ha *Mulder* épp egy ezerszer látott horror-klisé nyákba nyúl
is érdekesebb kifejelete lehet, mint egy látványra egyedülálló művészi bravúr
Chris Carter és csapata nyomán az okkult ezotér' az Emberi szívhez igazul
az Ember hazaútra tér

□□

A művészet a legjobb esetben a legmagasabb szintű vallásgyakorlás; ehhez hű élet kísérlete a
hitgyakorlás

□□□

Gyík a kövön

- biztonság, otthonosság, bizonyosság
egy érzékeny rendszerben

Nap süt a kőre, amin a gyík ül
azt hiszem, úgy lehet jó nekünk,
mint a gyíknak a napsütötte kövön
Istennel, a szeretettel, a szerelemmel,
az emberi kapcsolatokban, a munkában, az életben
ha akár a napmeleg, akár a kő hiányzik,
mással próbálják pótolni, másról
próbálják elhinni, hogy az,
vagy egyszerűen nem engednek hozzá,
ha élünk is még, lassan belepusztulunk
Úgy szeretnék lenni, mint a gyík a napsütötte kövön

- M.nak

□□□

haj, nagy bánat, hogy mindig, megint a hogyan tovább..

Az egyszerűség kedvéért vegyük azt, hogy az ember szelleme olyan, mint fizikailag a feje.
Egerben elkezdtek szépen leoperálni a fejem a helyéről.
És ahol már tartok, még egy ideig segédkeztem is benne.

□□□

-
- O. kedveli ezt.
-

○

O. Nagyon köszönöm a táplálékot. Ez kell most!
szeptember 16., 20:49 ·